

ЗБЛИЗЬКА

Татів портрет

Він висітиме на видному місці персональної виставки Ярослава Борисюка

Напевне, таки має рацію той, хто твердить, що обіцяного три роки чекають. Бо задумові рівненського художника Ярослава БОРИСЮКА – організувати до свого 60-річчя, в 2016-му, персональну виставку – судилося реалізуватися лише цього, 2019 року.

Багато чого за цей час сплигло в житті митця, в якому знайшлося місце як новим здобуткам, так і непоправним утратам. Та головне, як запевняє Ярослав Борисюк, що його творчого бенефісу дочекалися найдорожчі люди, яким за все в житті він найбільше вдячний.

– До цієї персональної виставки, – розповідає Ярослав Борисюк, – я йшов доволі довго. Спершу планував влаштувати її на своє 60-річчя, але не вдалося знайти спільної мови з

Зимовий день.

які роблю під час прогулянок околицями зі своєю вівчаркою, і на допомогу по господарству моїм літнім батькам, які живуть по сусідству. Мати, на жаль, уже не виходить за межі подвір'я, а батько, дякувати Богу, у свої 94

роки ще бігає, хоча й живе тривалий час з «апаратом» у серці. Він з не меншим, ніж я, нетерпінням чекає відкриття виставки. До речі, на ній буде портрет мого батька, інваліда війни й ветерана праці. Картина називається «Лист з фронту».

– Чому презентуєте 50, а не більше полотен?

– Я міг би виставити й сотню, і повторити сотні своїх творів, але на більше, як на 50, у виставковій залі не вистачить місця. Втім, кожна з робіт

жав і назвав картину так, як ми завжди називали корифея між собою, – «Іванович». Поруч будуть написані мною в різні роки автопортрети. А ще – картина «Перший сніг», яку ніколи не продам ні за які гроші.

– Чим вона для вас така безцінна?

– Як вам це пояснити? Написав я цю картину 1995 року. Була пізня осінь, випав перший сніг, який тут же почав розтавати. Стан душі,

вий пейзаж із копицями, а ще почав писати картину з човнами на замерзлій річці. Деякі з цих робіт можна буде побачити на виставці.

– І наостанок: якщо ви присвячуєте персональну виставку своїм батькам, то, напевне, не тільки тому, що вони вас народили?

– Звісно, вони ще й виховали

мене і дали мені путівку в життя. Адже мій шлях у мистецтво

